

Министар спољних послова Србије Вук Јеремић права је парадигма политике „и ЕУ и Косово“. Јер су и Јеремић и политика и даље на снази, иако је резултат очигледан неуспех Србије да, због Косова, две године од предаје захтева, не добије статус кандидата.

Највише је и најчешће оспораван министар кога су пре два дана (не први пут) колеге из странке, посебно заменик председника ДС Драган Ђилас, оптужили за лоше вођење косовске политике и угрожавање европских интеграција Србије и затражили његову оставку. Он и даље опстаје на функцији, а оставку је поднео потпредседник Владе Божидар Ђелић који је, општи је утисак, добро радио намењен му посао с циљем да се до статуса дође. Шеф дипломатије није јуче хтео да коментарише критике Главног одбора ДС.

Тадићев ђак

„Због службеног пута у иностранство нисам присуствовао том састанку и зато не могу да коментаришем написе који су се с тим у вези појавили у медијима“, рекао је Јеремић Танјугу из Исламабада, где је био у службеној посети.

Почео је као кандидат Бориса Тадића за будућег премијера, прешао пут током кога су га најгласније бранили људи из ДСС, СНС и СПС, а највише критиковали дипломатски представници земаља ЕУ где се земља чији је министар запутила, али и његови сапартијци. Бранио је европске интеграције обилазећи несврстане, Русију и Кину. Као Тадићев ђак, почео је са апсолутном подршком свог шефа и учитеља и дошао до тога да га његов политички ментор и јавно прекоревала. Након што је дипломатски непримерено и скандалозно рекао да „ономе коме је хрватска премијерка Јадранка Косор пријатељ, не требају непријатељи“, доживео је отворене прекоре. Тадић је признао: „Ни дан-данас не знам да ли сам погрешно или нисам због тога што сам дао велику шансу младим људима“. Логично питање, јер у домену министра иностраних послова је и регионална сарадња. Њу је Јеремић радио тако неспретно да је највећи регионални скуп лидера у Новом

Саду, пре две године, организован искључиво са Андрићевог венца, јер је процењено да се са Вуковим позивом неко не би појавио.

Сукоб са Стефановићем

Остаће упамћен и по најштријим сукобима са онима који су му најближи. Жестоко се посвађао са својим до јуче најближим сарадником Бориславом Стефановићем кога је летос покушао да смени са места политичког директора свог министарства и шефа кабинета. Није му успело јер је Тадић интервенисао. Уследила је Јеремићева одмазда, одмах је ривалу одузео службени аутомобил и канцеларију и „протерао“ га у поткровље, познатије као „голубарник“ Министарства спољних послова.

Сукоб са најближим страначким колегама отворио је током унутарстраначких избора прошле јесени када је трчећи за место потпредседника изгубио. Оптужио је врх ДС-а за крађу на изборима.

Подршка Кини

Демократама се Јеремић највише замерио када је зарад кинеске подршке у СБ УН самостално одлучио да Србија бојкотије доделу Нобелове награде и тако, процењено је, осрамотио земљу која се залаже за одбрану људских права насупрот тоталитарним режимима. Такође је самоиницијативно одлучио да предухитри договоре ЕУ и Тадића око заједничке резолуције о Косову, и у УН поднесе једнострану резолуцију, након пресуде Међународног суда правде.

Свој потез је оправдавао сазнањем да Албанија спрема своју резолуцију, што се никада није показало као тачно. Остаће упамћено да је том приликом позвао све амбасадоре ЕУ у свој кабинет и организовао да им се издиктира српска резолуција. Амбасадори му никада нису опростили понижење што су морали да пишу на коленима, а затим свим централама - главним градовима ЕУ јављају изненадне вести о томе да је Србија свој текст сама предала и да све оно што је заједнички урађено пропада.

У увредљивим гафовима делом се крије и разлог неуспеха политике коју је спроводио.

Тамара Спаић

(Блиц)